

List 2/2023

BREZMADEŽNE

Militia Immaculatae

Marijino vnebovzetje – podoba in začetek poveličanja vsega božjega ljudstva

Drugi vatikanski koncil pravi ob koncu konstitucije o Cerкви: »Jezusova Mati je v nebesih že poveličana po telesu in po duši in je kot taka podoba in začetek Cerkve, ki naj bo v prihodnjem veku dovršena; tako sveti tu na zemlji potujočemu božjemu ljudstvu kot znamenje trdnega upanja in tolažbe, dokler ne pride Gospodov dan« (C 68).

Marija je tista stvar, ki je – če izvzamemo Kristusovo človeško naravo – bila in za vekomaj ostane najbližja Bogu in najbolj upodobljena po Kristusu: v čisti, brezpogojni predanosti Bogu skozi vse življenje, posebej še v najbridkejših urah trpljenja, zato pa tudi v poveličanju, v vstajenju in vnebovzetju. Kristusova velikonočna skrivnost je v Mariji kot prvi izmed zgolj človeških oseb (Kristus je božja oseba, ki si je privzela človeško naravo) dosegla svoje prvo popolno uresničenje.

Ta Marijina najvišja upodobljenost po Kristusu, že sedaj uresničena upodobljenost tudi po njegovem poveličanju, ima za vse kristjane in pravzaprav za vse ljudi veljavo znamenja: Tako globoko zedinjenje med njo in njenim Sinom ostane za vedno presegajoči vzor za vsakogar izmed nas z Gospodom. Vnebovzetje je v stvarnosti žive osebe vsebovano poroštvo, oznanilo praznika vseh svetnikov, ki bo obhajan tedaj, ko bodo božji izvoljenci poveličani tudi po telesu in se bo dvigalo k Bogu čiščenje celotnega odrešenega človeštva. To, kar se je zgodilo na Mariji, kaže vnaprej, kaj se bo zgodilo na nas vseh, na celotnem Kristusovem skrivnostnem telesu. V Mariji je v času že uresničeno tisto, kar naj se uresniči za nas vse ob koncu časov. Marija je v svojem že sedaj dovršenem poveličanju podoba zmagoslavne Cerkve. V njeni osebi je na blaženi dan njenega vnebovzetja celotni nebeški Jeruzalem dobil v posest od Očeta obljubljeno kraljestvo (prim. Lk 12,32). In Marija neprestano izvršuje nalogo stalne materinske srednice tistih milosti, ki naj ude Cerkve privedejo do dovršitve njihove nadnaravne rasti. Na to misli koncil, ko pravi: »Marijino materinstvo milosti neprestano traja – od časa privolitve, ki jo je v svoji veri dala ob oznanjenju in jo je brez omahovanja ohranila pod križem, pa prav do večne dovršitve vseh izvoljenih. Vzeta namreč v nebesa to zveličavne naloge ni

odložila, temveč nam z mnogotero priprošnjo še naprej pridobiva darove večnega zveličanja. V svoji materinski ljubezni se zavzema za brate svojega Sina, ki še potujejo in so v nevarnosti in stiskah, dokler ne bomo prišli v blaženo domovino« (C 62,1).

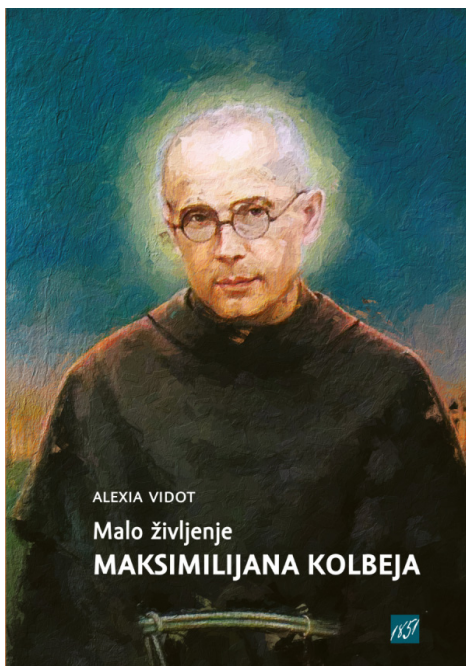
božji služabnik Anton Strle

Mučeniška smrt in svetništvo Maksimilijana Kolbeja

Celjska Mohorjeva Družba je izdala knjigo Malo življenje Maksimilijana Kolbeja. To je knjiga, ki nas s svojo obravnavo duhovnosti ne more pustiti ravnodušnih. Oče Kolbe je v njej predstavljen kot Človek, ki je svoje življenje posvetil Bogu in vsemu, kar je Božje. V varstvo se je zaupal Devici Mariji in v njenem imenu ter v imenu Boga s svetovljansko držo potoval po svetu in s seboj nosil krščanstvo. Med drugo svetovno vojno so ga nacisti prijeli in – ko se je žrtvoval, da bi rešil drugega – usmrtili, papež pa ga je leta 1982 razglasil za svetnika.

V knjigi je med drugim zapisano, da se je 16. oktobra leta 1917 zbralo sedem študentov teologije okoli kipca Device Marije. Med njimi je bil en sam duhovnik: Joseph Pal, tisti, ki je v svojem poljskem sobratu iskal in nato našel svetnika. Pobudnik »zarote«, brat Maksimilijan, je iz svoje kute potegnil četrtno lista: »Ustanovni statut vojske Brezmadežne«. Program je bil sestavljen iz treh točk.

Namen: Zavzemanje za spreobrnjenje grešnikov, krivovercev, razkolnikov idr. in še posebej prostožidarjev ter posvečenje vseh pod vodstvom in s pomočjo Brezmadežne Device.

Pogoji: Popolna osebna posvetitev Brezmadežni kot orodje v njenih brezmadežnih rokah. Nošenje »čudodelne svetinje«.

Sredstva: Vsak dan čim večkrat moliti: O Marija brez madeže spočeta, prosi za nas, ki se k tebi zatekamo, in za vse tiste, ki se ne zatekajo k tebi, še posebej za prostožidarje.

Uporabljanje vseh legitimnih sredstev, kolikor je le mogoče, glede na različnost življenjskih stanj, razmer in okoliščin vsakega, in to vneto in preudarno. In predvsem nošenje čudodelne svetinje.

Daleč od hrupa in besnenja sveta je bila ustanovljena vojska Brezmadežne. Njeni začetki so bili skromni, vendar je Duh vel: tri dni pred njeno neopazno ustanovitvijo se je Devica z brezmadežnim srcem še zadnjič prikazala malim pastirčkom v Fatimi.

Marija je ključ do Kolbejeve skrivnosti. Naj to ne spravi v slabo voljo tistih kristjanov, ki iz strahu pred »malikovanjem Marije« skrivajo Devico pod mernikom. Naj se pomirijo: za Kolbeja ni Marija Jezusova tekunica, ampak jo postavlja na mesto, ki ji pripada. Po njej je Jezus prišel na svet, po njej bo tudi svet prišel k Jezusu. Ali z besedami svetega Ludvika Marije Grigniona Montfortskega: *Marija je čudoviti odmev Boga. Ko ji vpijemo: Marija, odmeva: Bog; ko jo s sveto Elizabeto imenujemo blažena, slavi odmev samo Boga.*

Tudi mi smo člani vojske Brezmadežne in se vsak dan izročamo Brezmadežni ter nosimo čudodelno svetinjo. Ponovno vam jo prilagam z željo, da bi bili zvesti člani in kot orodje v njenih brezmadežnih rokah.

p. Milan Kos
asistent vojske Brezmadežne

*Vabim vas, da vsak dan sebe, svoje domače in vse ljudi
po Brezmadežni izročite Jezusu!*